

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Lukotkovou v právní věci žalobce: **Ing. J. V.**, zast. JUDr. Bronislavou Orbesovou, advokátkou se sídlem Štefánikova 5462, 760 01 Zlín, proti žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**, se sídlem třída Tomáše Bati 21, 761 90 Zlín, o žalobě proti rozhodnutí Krajského úřadu Zlínského kraje ze dne 27. 9. 2007, č.j. KUZL-51039/2007, sp. zn. KUSP-51039/2007/DOP/Ti,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Zlínského kraje ze dne 27. 9. 2007, č.j. KUZL-51039/2007, sp. zn. KUSP-51039/2007/DOP/Ti, **se z r u š u j e** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náklady řízení v částce 22.750,- Kč k rukám právní zástupkyně JUDr. Bronislavy Orbesové, advokátce se sídlem Štefánikova 5462, 760 01 Zlín, a to do 30 dní od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 17. 6. 2010, č.j. 57 Ca 78/2007-40 byla odmítnuta žaloba žalobce proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 9. 2007, sp. zn. KUSP-51039/2007/DOP/Ti, č.j. KUZL-51039/2007, kterým bylo dle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Vsetín, Odboru správních agend ze dne 26. 6. 2007, č.j. MUVS 13146/2006/34/OSA/KL. Krajský soud žalobu odmítl, neboť dospěl k závěru, že žalobou napadené rozhodnutí je rozhodnutím předběžné povahy a je ze soudního přezkumu vyloučeno.

Usnesení o odmítnutí žaloby napadl žalobce kasační stížností.

Nejvyšší správní soud s právním názorem Krajského soudu v Brně nesouhlasil, a to z důvodů uvedených v obsahu rozsudku ze dne 25. 3. 2011, č.j. 5 As 63/2010-53, jímž usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 17. 6. 2010, č.j. 57 Ca 78/2007-40 zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení.

V předmětné věci bylo rozhodnuto dle splnění zákonných podmínek dle § 51 odst. 1, věta první s.ř.s. v nepřítomnosti účastníků.

Krajský soud v Brně vázán právním názorem Nejvyššího správního soudu vycházel při novém posouzení dané věci z následujících právních stanovisek, a to sice:

Podle ust. § 83 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“), požádá-li účastník, který podal návrh na přezkoumání rozhodnutí o přestupku soudem, o odložení výkonu rozhodnutí, správní orgán jeho žádosti vyhoví. Podle odst. 2 citovaného právního ustanovení pak vyplývá, že při přezkoumávání rozhodnutí o přestupku soudem se postupuje podle zvláštního předpisu. Z tohoto ustanovení lze dovodit **povinnost** správního orgánu odložit výkon rozhodnutí v případě správní žaloby a dále skutečnost, že soudní přezkum se řídí zvláštním zákonem (odkaz na § 244 až 255 písm. k) o.s.ř., což je nutné, vzhledem ke změně právní úpravy, vyložit jako odkaz na s.ř.s.). Uvedený právní názor je zakotven i v rozsudku NSS ze dne 27. 6. 2007, č.j. 1 As 56/2006-74, www.nssoud.cz, z něhož dále vyplývá: „podle ust. § 68 písm. e) s.ř.s., platí, že žaloba je nepřijatelná tehdy, domáhá-li se přezkoumání rozhodnutí, které je z přezkoumání podle tohoto nebo zvláštního zákona vyloučeno. Z jazykového výkladu tohoto ustanovení jednoznačně vyplývá, že k vyloučení soudního přezkumu zvláštním zákonem by muselo dojít výslovně; nestačí tedy, když příslušné správní rozhodnutí není v ustanoveních zvláštního zákona týkajícího se soudního přezkumu zmíněno. Ačkoliv tedy § 83 přestupkového zákona (marginální nadpis „přezkoumání rozhodnutí o přestupku soudem“) stanoví, že soud přezkoumává rozhodnutí o přestupku podle s.ř.s., v žádném případě z něj nelze dovodit, že je tím vyloučen přezkum jiných rozhodnutí správních orgánů vydaných v přestupkovém řízení. Podle § 65 odst. 1 s.ř.s. je k podání žaloby proti rozhodnutí správního orgánu aktivně legitimován ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti. Pokud tedy zákon o přestupcích apriori nevylučuje soudní přezkum rozhodnutí správního orgánu o odložení výkonu rozhodnutí (a nečiní tak ani s.ř.s.), je na místě zkoumat, zda je takové rozhodnutí způsobilé zasáhnout práva jeho adresáta. Soud je toho názoru, že předmětem rozhodnutí ve veřejno-právním přestupkovém řízení bylo do práv žalobce zasaženo. V případě odepření soudního přezkumu rozhodnutí o odložení výkonu rozhodnutí podle ust. § 83 odst. 1 zákona o přestupcích v části odložení výkonu rozhodnutí o sankce zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel v délce trvání 6 měsíců, pak musel soud přisvědčit po zohlednění pokynů NSS konstatování, že se jedná o neústavní postup, který je v rozporu s právem na spravedlivý proces. Krajský soud v Brně proto dospěl k názoru, že rozhodnutí žalovaného bylo nezákonné a potažmo i neústavní. Je nutné tak přisvědčit žalobci, že z ust. § 83 zákona o přestupcích nelze dovozovat nemožnost soudního přezkumu rozhodnutí o odložení výkonu rozhodnutí, a to ani argumentem a contrario; jakákoliv výlučka ze soudního přezkumu musí být zákonodárcem učiněna výslovně a nikoliv mlčky a musí být v souladu s požadavky článku 36 odst. 2 Listiny. Jako příklad výslovné výlučky ze soudního přezkumu lze uvést § 56c zákona České národní rady č. 114/1988 Sb., o působnosti orgánů České

republiky v sociálním zabezpečení nebo § 78 odst. 2 zákona České národní rady č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení. Zákon o přestupcích však žádné vyloučení soudního přezkumu neobsahuje.

Žalobce tudíž se svými námitkami uspěl. Krajský soud v Brně proto zrušil napadené rozhodnutí žalovaného a věc mu vrátil k dalšímu řízení, v němž bude žalovaný vázán názorem vysloveným v tomto rozsudku a odkladu výkonu rozhodnutí u sankce zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel v délce trvání 6 měsíců, vyhoví (§ 78 odst. 1, odst. 4 a odst. 5 s.ř.s.).

Vzhledem ke splnění zákonných podmínek soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání ve smyslu § 51 odst. 1 s.ř.s.

Žalobce ve věci samé byl úspěšný, jeho právní zástupkyně účtovala na nákladech řízení vedeném u Krajského soudu v Brně za 4 úkony právní služby (převzetí a příprava zastupování, sepsání a podání žaloby, vyjádření žalobce ze dne 14. 6. 2012, účast na jednání u soudu dne 17. 6. 2010) po 2.100,- Kč dle § 9 odst. 3, § 10 odst. 1, § 11 odst. 1 písmeno a), d) vyhlášky č. 177/1996 Sb. v platném znění, tj. 8.400,- Kč, 4x režijní paušál po 300,- Kč (§ 13 odst. 3 citované vyhlášky, tj. 1.200,- Kč, soudní poplatek za podání žaloby 2.000,- Kč, cestovní výdaje žalobce za jednu cestu směr Hovězí – Brno k soudnímu jednání dne 17. 6. 2010 a zpět, tj. 140 km x 2 cesty, celkem 1.992,- Kč. Základní náhrada za použití vozidla 3,90 Kč/km x 280 km, tj. 1.092,- Kč, náhrada výdajů za spotřebovanou pohonnou hmotu 28,70 Kč/l, spotřeba vozidla dle technického průkazu 11,2 l/100 km (280 x 28,70 x 0,112), tj. 900,- Kč, náhrada za promeškaný čas v souvislosti s poskytnutím právní služby dle § 13 odst. 1 písm. a) citované vyhlášky činí 100,- Kč za osm půlhodin strávených cestou do místa jednání soudu a zpět dne 17. 6. 2010, tj. 800,- Kč. Náklady řízení o kasační stížnosti byly vyúčtovány v rozsahu odměna právního zástupce v řízení za jeden úkon právní služby (podání kasační stížnosti), tj. 2.100,- Kč, 1x režijní paušál 300,- Kč, soudní poplatek za kasační stížnost 3.000,- Kč. Dle § 19a odst. 1, 2 vyhlášky č. 110/2004 Sb. v platném znění byla zvýšena odměna o částku odpovídající dani z přidané hodnoty ve výši 20 % (fotokopie osvědčení o registraci plátce daně z přidané hodnoty ze dne 4. 5. 2001 vystavené Finančním úřadem ve Zlíně byla připojena), takže celková výše odměny a náhrada nákladů řízení uvedené právní zástupkyně činila 22.750,- Kč, kterou je žalovaný povinen zaplatit žalobci k rukám jeho právní zástupkyně JUDr. Bronislavy Orbesové, advokátce se sídlem Štefánikova 5462, 760 01 Zlín do 30 dní od právní moci tohoto rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 31. října 2012

JUDr. Eva Lukotková, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Barbora Zachovalová